

18 Ιανουαρίου, 1996

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στές]

HALL GIOSKUN ALARSAN,

Εφεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5919).

Ποινή — Κατοχή πιστολιού και δύο σφαιρών — Επιβολή ποινών φυλάκισης τεσσάρων και τριών χρόνων αντίστοιχα — Επικυρώθηκαν.

5 Ποινή — Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου (ηρωΐνης) βάρους σχεδόν ενός κιλού, με σκοπό την προμήθειά του σε άλλο πρόσωπο — Επιβολή ποινής φυλάκισης επτά χρόνων στην κατηγορία της προμήθειας — Επικυρώθηκε.

10 Καλυμμένοι πράκτορες της Αστυνομίας σε εγκλήματα ναρκωτικών — Η χρήση καλυμμένων πρακτόρων είναι παραδεκτή αν και δεν είναι ορθό η Αστυνομία να ενθαρρύνει τη διάπραξη εγκλήματος — Στην παρούσα υπόθεση η Αστυνομία ενήργησε μόνο μετά από πληροφορίες ότι ο κατηγορούμενος αναζητούσε πελάτη για τη διοχέτευση των ναρκωτικών.

Επιμέτρηση — Προσωπικές περιστάσεις — Είναι μειωμένης σημασίας σε αδικήματα που αφορούν την κατοχή και εμπορία ναρκωτικών.

20 Το Εφετείο αφού τόνισε τη μεγάλη σοβαρότητα των εγκλημάτων που αφορούν τα ναρκωτικά και αφού επεσήμανε την αυξητική τάση των ποινών που επιβάλλονται από τα Δικαστήρια αποφάνθηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια στην επιβολή της ποινής.

25

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ei-Beyrouty και Άλλος v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 543,

Gani και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 242,

5

Abdaliah v. Δημοκρατίας (1987) 2 Α.Α.Δ. 164,

Ahmad και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1993) 2 Α.Α.Δ. 35,

10

Mansour και Άλλος v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 434,

Malta v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 443,

Attallah v. Δημοκρατίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 94,

15

Sfeir v. Δημοκρατίας (1993) 2 Α.Α.Δ. 143.

Έφεση εναντίον Ποινής.

20

Έφεση εναντίον της ποινής από Hall Gioskun Alarsan ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 30.6.1994 από το Κακουργιοδικείο Λάσνακος (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6206/94) στις κατηγορίες (i) κατοχής πιστολιού χωρίς άδεια, (ii) κατοχής εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια, (iii) κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξης Α, και (iv) κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό την προμήθειά του κατά παράβαση (1) του Άρθρου 4(1)(2)(α) του περί Πυροβόλων Όπλων Νόμου (Ν.38/74) (2) του Άρθρου 4 (4)(δ) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου Κεφ. 54 όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 2 του Ν. 21/70 και του Άρθρου 3 του (Ν.27/78) (3) των Άρθρων 2,3,5(1)(2), 6(1)(2), 30, 31, Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι και Τρίτος Πίνακας του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου (Ν. 29/77) όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 67/83 και 20(Ι)/92 και καταδικάστηκε από Γ. Νικολάου, Π.Ε.Δ., Α. Κραμβή, Α.Ε.Δ., Κ. Κληρίδη, Ε.Δ. σε φυλάκιση 4 ετών στην 1η κατηγορία, 3 ετών στην 2η κατηγορία και 7 ετών στην 4η κατηγορία. Στην 3η κατηγορία δεν επιβλήθηκε ποινή.

25

30

35

Μ. Πισσάς, για τον Εφεσεύοντα.

40

Μ. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Π. Αρτέμης, Δ.

5 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την έφεσή του αυτή ο εφεσείων πρόσβαλλει ως υπερβολική την ποινή που του επιβλήθηκε από το Κακούργιοδικείο σε κατηγορίες κατοχής πιστολιού, 2 σφαιρών και κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου, δηλαδή σχεδόν ενός κιλού ηρωΐνης, με σκοπό την προμήθειά του σε άλλο πρόσωπο. Το Κακούργιοδικείο επέβαλε ποινές τετραετούς φυλάκισης στην κατηγορία κατοχής του πιστολιού, τριετούς φυλάκισης στην κατηγορία κατοχής των σφαιρών και επταετούς φυλάκισης στην κατηγορία της κατοχής των ναρκωτικών. Σε κατηγορία απλής κατοχής της ίδιας ποσότητας ηρωΐνης το Κακούργιοδικείο δεν επέβαλε ποινή.

15 Στην αγόρευσή του ο συνήγορος του εφεσείοντα κάλεσε το Δικαστήριο να μειώσει την ποινή, κυρίως εν όψει των προσωπικών συνθηκών του εφεσείοντα, ο οποίος είναι Τουρκοκύπριος και, επίσης, λαμβάνοντας υπόψη το ρόλο που έπαιξε η Αστυνομία στην παγίδευση του εφεσείοντα.

20 Το Κακούργιοδικείο κατά την επιβολή της ποινής φαίνεται να έλαβε δεόντως υπόψη τα γεγονότα και τις συνθήκες της παγίδευσης, τονίζοντας ότι η χρήση καλυμμένων πρακτόρων της Αστυνομίας σε εγκλήματα ναρκωτικών είναι παραδεκτή χωρίς όμως να είναι ορθό η Αστυνομία να ενθαρρύνει τη διάπραξη εγκλήματος. 25 Στην περίπτωση αυτή τα γεγονότα όπως εξετάστηκαν από την Κατηγορούσα Αρχή και έγιναν αποδεκτά από την υπεράσπιση, καταδεικνύουν ότι η Αστυνομία ενήργησε μόνο μετά από πληροφόρηση ότι ο κατηγορούμενος ήταν σε αναζήτηση πελάτου για τη διοχέτευση των ναρκωτικών. Το Κακούργιοδικείο αναφέρθηκε και σε απόσπασμα από την απόφαση *El-Beyrouty και Άλλος v. Δημοκρατίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 543, όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα:

35 “... η δράση της αστυνομίας περιορίστηκε στην επινόηση μεθόδων που θα διοχέτευαν την εγκληματική δράση ... μέσα από σήραγγα που θα καθιστούσε εφικτή τη σύλληψη (του δράστη) και την κατάσχεση της ηρωΐνης.”

40 Περαιτέρω, το Κακούργιοδικείο ορθά τόνισε ότι οι προσωπικές περιστάσεις κατηγορουμένων σε παρομοίας φύσεως αδικήματα λαμβάνονται μεν υπόψη αλλά η σημασία τους είναι σαφώς μειωμένη (*Gani και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 242, *Abdallah v. Δημοκρατίας* (1987) 2 Α.Α.Δ. 164, *Ahmad και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1993) 2 Α.Α.Δ. 35).

Τέλος, το Κακουργιοδικείο, με αναφορά στις υποθέσεις *Mansour και Άλλος v. Δημοκρατίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 434, *Malta v. Δημοκρατίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 443, *Attallah v. Δημοκρατίας* (1992) 2 Α.Α.Δ. 94 και *Sfeir v. Δημοκρατίας* (1993) 2 Α.Α.Δ. 143, παρατήρησε ότι οι επιβαλλόμενες ποινές κυμαίνονται μεταξύ 7 και 8 χρόνων φυλάκισης. 5

Μετά από προσεκτική εξέταση των στοιχείων που βρίσκονταν ενώπιον του Κακουργιοδικείου σχετικά με τον εφεσείοντα, καθώς και των συνθηκών και της σοβαρότητας των αδικημάτων, έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ορθώς εξάσκησε τη διακριτική του ευχέρεια στην επιβολή της ποινής και δεν έχουμε πεισθεί ότι υπάρχει πεδίο επέμβασής μας στην απόφαση του Κακουργιοδικείου. Τελειώνοντας, θα θέλαμε να τονίσουμε τη μεγάλη σοβαρότητα των εγκλημάτων που αφορούν ναρκωτικές ουσίες και να επιστημάνουμε την αυξητική τάση που υπάρχει στις ποινές που επιβάλλονται από τα Δικαστήρια. Επιστημαίνουμε τέλος ότι η έφεση περιορίστηκε τελικά στην επιβληθείσα ποινή για τα ναρκωτικά και ουσιαστικά εγκαταλείφθηκε η προσβολή της ποινής που επιβλήθηκε για την κατοχή του πιστολιού και των εκρηκτικών υλών. 10
15
20

Η έφεση απορρίπτεται.